

A FIATALOKAT FENYEGETŐ VESZÉLY

1863. június 6-án megmutattak nekem néhány veszélyt, mely a fiatalokat fenyegeti. Sátán ellenőrzi a fiatalok gondolatait és félrevezeti tapasztalatlan lábukat. Ők még nem ismerik mesterkedéseit. Ezekben a vészterhes időkben a szülőknek őrködniük kell, és kitartó szorgalommal rekesszék ki az ellenség legelső közeledését. Tanítsák gyermekeiket, mikor otthon tartózkodnak, s ha úton járnak, ha lefekszenek, ha felkelnek, parancsra új parancs, szabályra új szabály, itt egy kicsit, ott egy kicsit. {1T 390.1}

Az anya kötelessége a csecsemőnél kezdődik. Meg kell fékeznie a gyermek akaratát és indulatait, nevelje és tanítsa meg engedelmeskedni. Mikor a gyermek növekszik, akkor se eresse el a gyepőt. Az anya szakítson időt, hogy tanítsa gyermekeit, helyesbítse hibáikat, és türelmesen intse őket a helyes útra. A keresztény szülőknek tudatosan arra kell nevelni és előkészíteni őket, hogy Isten gyermekeivé legyenek. A gyermekkori nevelés és a gyermekkorban kialakított jellem kihat a gyermekek egész vallásos életére. Ha nem fékezik meg akaratukat, és nem szoktatják engedelmességre a szülők iránt, a későbbi években nehéz lesz megtanulniuk azt. Micsoda elkeseredett küzdelem, mily ádáz tusa, Isten követelményei iránti engedelmességre venni azt az akaratot, amelyet sose győztek le! A szülők ezt a fontos kötelességüket hanyagolják el, amivel komoly hibát követnek el, és bűnt a szegény gyermekek és Isten ellem. {1T 390.2}

A szigorú fegyelem alatt álló gyerekek néha elégedetlenkednek. Türelmetlenek – a korlátozás miatt, és szeretnének kedvükre tenni, jönni-menni, ahogy nekik tetszik. Különösen tíz és tizennyolc éves kor között gyakran úgy vélekednek, hogy mit sem ártana nekik, ha fiatal társaikkal kirándulhatnának, vagy más társas gyülekezéseiken részt vehetnének. A tapasztalt szülők mégis veszélyt látnak benne. Ismerik gyermekeik egyéni természetét, tudják hogyan hatnak e dolgok gondolkodásukra. Üdvösségük kívánásától szorongatva, visszatartják őket ezektől az izgató szórakozásoktól. Mikor az ilyen gyermekek maguk határozzák el, hogy otthagyják a világ élvezeteit, és keresztények lesznek, mekkora kő esik le az aggódó, hűségese szülők szívéből. De a szülő igyekezetének még ekkor sem szabad megszűnnie. Ne hagyjuk a gyerekeket magukra, hogy a maguk útját kövessék, és mindig maguk válasszanak. Éppen csak megkezdték a komoly küzdelmet a bűn, a hiúság, szenvedély és irigység, a féltékenység, gyűlölködés, bűnös hajlamok, és valamennyi gonoszság ellen. A szülők őrködjének gyermekeik fölött és tanácsolják őket. Döntsenek helyettük, és magyarázzák meg nekik, hogy ha nem tudnak jókedvűen és készségesen engedelmeskedni szüleiknek, akkor képtelenek szívesen engedelmeskedni Istennek, és lehetetlen kereszténnyé lenniük. {1T 391.1}

A szülők buzdítsák gyermekeiket, hogy válasszák őket bizalmasukul, öntsék ki nekik szívük bánatait, mindennapi kis bosszúságaikat és bajaikat. Így a szülők megtanulhatnak együtt érezni gyermekeikkel, imádkozhatnak velük és értük, hogy Isten óvja és vezesse őket. Irányítsák őket a csalhatatlan baráthoz és tanácsadóhoz, akit meghat a gyöngeségeik tudata, akit mindenben hozzánk hasonlóan megkísértettek, kivéve a bűnt. {1T 391.2}

Sátán kísérti a gyermekeket, hogy szüleikkel szemben legyenek tartózkodók, és fiatal, tapasztalatlan társaik közül válasszanak bizalmast. Olyat, aki nem tud segíteni nekik, hanem csak rossz tanácsot ad. Fiúk-lányok összejönnek, fecsegnek, nevetgélnek, tréfálkoznak, és kiúzik szívükből Krisztust. Buta zagyvaságokkal elúzik maguktól az angyalokat. Hiábavaló beszélgetésük mások viselkedéséről, lényegtelen locsogásuk erről a fiatalemberről vagy arról a lányról, elsorvasztja a nemes, áhítatos gondolatokat és érzéseket. Kiúzik belőlük a jó és szent kívánságokat, kiölik az Isten és az igazság iránti szeretetet. {1T 391.3}

A gyermekek sok gonoszságtól megmenekülnének, ha szorosabb kapcsolatban élnének szüleikkel. A szülők buzdítsák gyermekeiket, hogy legyenek velük nyíltak és őszinték, forduljanak hozzájuk bajaikkal, és mikor nem tudják, mi a helyes, tárják nézeteiket pontosan szüleik elé, és kérjék ki tanácsukat. Ki lenne megfelelőbb arra, hogy felismerje és felhívja figyelmüket a veszélyre, mint az istenfélő szülők? Ki érti meg jobban gyermekeik egyéni jellemét? Az anya, aki kicsi koruk óta figyelte gondolataik minden fordulatát, tehát ismeri természetüket, ő a legalkalmasabb, hogy tanáccsal lássa el gyermekeit. Ki tudná jobban, mint az apa támogatásával az anya, hogy melyik jellemvonásukat kell féken tartani, lefaragni? {1T 392.1}

A keresztény gyermekek többre fogják becsülni istenfélő szüleik szeretetét s megbecsülését, mint bármely földi áldását. Szeretni és tisztelni fogják szüleiket. Életük egyik legfőbb célja lesz örömet szerezni szüleiknek. A

mai lázadó korban a helytelenül nevelt és fegyelmezetlen gyermekek alig ismerik szüleik iránti kötelességeiket. Gyakran minél többet tesznek értük a szülők, annál hálátlanabbak és annál kevésbé tisztelik őket. A kényeztetett és kiszolgált gyermekek mindig is elvárják azt. Ha nem kapják meg, csalódottak és csüggedtek. Ugyanezt a beállítottságot látjuk életük további részében. Tehetetlenek, és másokra támaszkodnak segítségért. Elvárják, hogy törődjenek velük, és engedjenek nekik. Mikor felnőtt férfivá és nővé cseperednek, és valaki nem helyesli életüket, sértve érzik magukat. Így élnek le aggodalmak közt életüket, alig tudják elviselni a rájuk eső terhet. Gyakran morognak és mérgelődnek, mert nem minden megy kedvükre. {1T 392.2}

Az elnéző, engedékeny szülők olyan leckékre tanítják gyermekeiket, melyek romlásukat okozzák, és saját lábuk elé is töviseket ültetnek. Azt képzik, hogy ha teljesítik gyermekeik kívánságait és hagyják, hadd kövessék hajlamaikat, akkor kivívják szeretetüket. Mekkora tévedés! Az így kényeztetett gyerekek zabolátlan kívánságokkal nőnek fel, viselkedésük hajthatatlan, ők maguk önzők, követelődzők és igényesek lesznek, maguk és környezetük átka. A szülők nagymértékben kezükben tartják gyermekeik későbbi boldogságát. Rájuk hárul a gyermekek jellemalakításának fontos feladata. A gyermekkori nevelésük egész életükre elkíséri őket. A szülők vetik a magot, amely felnőtt és gyümölcsöt terem, vagy a jóra, vagy a rosszra. Előkészíthetik fiaikat és lányaikat a boldogságra vagy a boldogtalanságra. {1T 393.1}

Még mikor nagyon fiatalok, tanítsuk meg a gyermekeket a hasznosságra, hogy segítsenek magukon és másokon is. Korunk sok lánya lelkiismeret furdalás nélkül tudja nézni, hogy anyja dolgozik, főz, mos vagy vasal, míg ők a szobában ülnek, regényeket olvasnak, kötnek, horgolnak vagy hímeznek. Szívük érzéketlen, akár a kő. De honnan veszi magát ez a helytelenség? Rendszerint kit kárhoztathatunk emiatt? A szegény, megtévedt szülőket. Nem tartják szem előtt gyermekeik jövő javát, és rosszul alkalmazott szerető elfogultságukban hagyják őket tétlenül ücsörögni, vagy jelentéktelen dolgokkal foglalkozni. Majd azzal mentegetik tunya lányaikat, hogy gyöngéledők. Miért lettek gyöngéledők? Gyakran a szülők hibájából. A kellő testmozgás a ház körül hasznos lenne testüknek is, gondolkodásuknak is. De helytelen elképzelések miatt megfosztják attól gyermekeiket, míg csak idegenkedni nem fognak a munkától. A munka kellemetlen és nem egyezik az előkelőségekről alkotott nézeteikkel. Azt gondolják, hogy jól nevelt nőkhöz nem illik a mosogatás, vasalás vagy a mosóteknő; sőt, rangon alulinak tartják. Ez a divatos nevelés, melyben eme szerencsétlen korban a gyermekek részesülnek. {1T 393.2}

Isten népét vezessék magasabb elvek, mint a világiakat, akik valamennyi tetteiket a divat mértékéhez szabják. Az istenfélő szülőknek hasznos életre kell nevelniük gyermekeiket. Nem szabad megengedniük, hogy a kor uralkodó, szertelen felfogása szennyezze nevelésük elveit; nem szabad a világ divatjaihoz igazodniuk, nem szabad, hogy a világiak véleménye kormányozza őket. Nem szabadna megengedni gyermekeiknek, hogy ők válasszanak maguknak barátokat. Tanítsák meg őket arra, hogy a szülők kötelessége a választás. Szoktassátok őket a terhek viselésére, míg fiatalok. Ha nem szokták a munkát, hamarosan panaszkodni fognak hát, derékfájásról, és fáradt tagokról. Titeket pedig az a veszély fenyeget, hogy – szeretetből – ti végezzétek a munkát, ahelyett, hogy kissé szenvedni hagynátok őket. A gyerekek terhe eleinte legyen könnyű. Majd növeljétek a terhet napról-napra, míg eleget nem tudnak dolgozni anélkül, hogy belefáradnának. A tétlenség a nyilallás és a hátfájás fő okozója a gyermekeknél. {1T 394.1}

Fiatal nők olyan csoportja létezik e korban, mely haszontalan. Csak arra jók, hogy lélegezzenek, egyenek, öltözködjenek, csevegjenek, és zöldségeket beszéljenek, míg ujjuk között tartanak valami hímezést vagy horgolást. Csak kevés fiatalon látszik az igazán egészséges okosság és józan ész. Pillangó életet élnek, és semmi céljuk sincs. Mikor világi barátok csoportja összejön, jóformán mást se hallani tőlük, mint néhány buta megjegyzést ruháról vagy léha ügyről, és aztán jót nevetnek ragyogónak képzelt megjegyzéseiken. Gyakran teszik ezt idősebbek jelenlétében, akik csak szomorkodni tudnak a kor iránti ekkora tiszteletlenség láttán. Úgy látszik, a fiatalok teljesen elvesztették a szerénység és jó modor ékességét. Nevelésük miatt mégis azt képzik, hogy ez az előkelőség netovábbja. {1T 394.2}

Ez a lelkület olyan, mint a fertőző betegség. Isten népe válassza meg gyermekeik barátait, és tanítsák meg őket, hogy kerüljék a hiú világiak társaságát. Az anyák vigyék lányaikat a konyhába, és türelmesen tanítsák őket. Az ilyen munkától egészségük csak megerősödik. Izmaik nem lesznek petyhüdtek, hanem erőre kapnak, s alkonyat idejére gondolkodásuk józanabb és emelkedettebb lesz. Lehet, hogy elfáradnak, ámde mily édes a

pihenés a kellő mennyiségű munka után. Az alvás, a természet újjáépítője, élénkíti fáradt testüket, és elkészíti a következő nap kötelességeire. Ne sugalljátok gyermekeiteknek, hogy mindegy, ha dolgoznak, ha nem. {1T 395.1}

Tanítsátok meg őket arra, hogy szükség van segítségükre; hogy az idő érték, és hogy számíthatok munkájukra. Az Úr közölte velem, hogy sok bűn forrása a tétlenség. A tevékeny testek és fejek nem találnak időt, hogy utána kapjanak valahány ellenség sugallta kísértésnek, de a tétlen kéz és ész készen áll a Sátán uralmára. Ha nem kötjük le helyesen gondolatainkat, helytelen dolgokkal fogunk foglalkozni. A szülők tanítsák meg gyermekeiket, hogy bűn a semmittevés. Fölhívták figyelmemet Ezékiel 16:49-re: „Íme, ez volt vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége s gondtalan (tétlen) békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg.” {1T 395.2}

A gyerekeknek tudniuk kellene, hogy adósaik szüleiknek, akik kiskorukban örködték fölöttük, ápolták őket, ha betegek voltak. Meg kell érteniük, hogy szüleik sok aggodalmat szenvedtek el értük. Különösen a lelkiismeretes, istenfélő szülők viselik nagyon szívükön, hogy gyermekeik a helyes utat válasszák. Mikor hibákat láttak bennük, igen nehéz volt a szívük. Ha a gyermekek látnák a szívfájdalmakat, amelyeket rossz magaviseletük okoz, bizonyára megbánnák. Ha látnák anyjuk könnyeit, és hallanák Istenhez könyörögni értük, ha hallani tudnák elfojtott, megtört sóhajait, szívük megindulna, hamar bevallanák helytelenségeiket, és bocsánatot kérnének. Munka vár ránk az idősekért és a fiatalokért. A szülőknek képezniük kell magukat, hogy eleget tudjanak tenni gyermekeik iránti kötelességeiknek. Némely szülő félreérti gyerekeit, és nem is ismeri őket igazán. Gyakran nagy a távolság a szülő és a gyerekek között. Ha a szülők jobban beleélnék magukat gyermekeik helyzetébe és éreznék, ami a szívükben van, jó hatással lehetnének rájuk. {1T 395.3}

A szülők bánjanak felelősségteljesen a rájuk bízott lelkekkel. Ne legyenek gyermekeikben a hiúságot, az igényességet vagy a hiúság szeretetét. Nem szabadna tanítani, de még megtűrni sem, hogy megtanulják a ravasz csínyeket, ami elragadónak látszik, mikor még kicsik, de melyekről le kell majd szokniuk, és amiért, ha nagyobbak lesznek, rájuk kell szólni. Nem könnyű elfelejteni a bevett szokást. Szülők, addig kezdjétek fegyelmezni gyermekeitek értelmét, amíg nagyon fiatalok, azzal a céllal, hogy majd keresztények lehessenek. Összpontosítsátok minden igyekezeteteket üdvösségükre. Viselkedjétek úgy, mintha azért bízták volna rátok kicsinyeiteket, hogy becses ékszerré tegyétek őket, akik majd ragyogni fognak Isten országában. Vigyázzatok, nehogy álomba ringassátok őket a pusztulás verme fölött azzal a téves gondolattal, hogy még nem elég öregek megbánni bűneiket és megvallani Krisztust. {1T 396.1}

Ráirányították figyelmemet az azoknak adott számos becses ígéretre, akik kora fiatalságukban keresik az Üdvözítőt. Prédikátor 12:3: „Emlékezzél meg a te Teremtődől a te ifjúságod idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek.” Példabeszédek 8:17: „Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak.” Isten népének mindenható pásztora még most is hív: „Engedjétek, hogy a kisgyermek hozzám jöjjenek, ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa.” Tanítsátok gyermekeiteket, hogy a fiatalság a legjobb idő az Úr keresésére. Az élet terhei ekkor még nem nehezedik rájuk, és a fiatal fejeket nem zaklatja gond. Míg ilyen szabadok, ekkor kell Istennek szentelni erejük legjavát. {1T 396.2}

A gyerekekre nézve szerencsétlen korban élünk. Erős áramlat sodor lefelé a kárhozatba. Ezért a gyerekkor tapasztalatánál s erejénél többre van szükség, hogy szembe ússzanak az árral, és el ne ragadja őket. A fiatalok általában Sátán foglyainak látszanak, aki gonosz angyalai közreműködésével vezeti őket a biztos pusztulásba. Sátán és seregei hadat viselnek Isten kormányzata ellen. Sátán meg akarja zavarni, s kísértéseivel le akarja győzni azokat, akik át szeretnék adni szívüket Istennek, hogy elcsüggedjenek és feladják a harcot. {1T 397.1}

Szülők, segítsetek gyermekeiteknek. Ébredjétek a rátok telepedett zsidbadtságból. Öröködjétek szüntelen, hogy elvágjátok az áramlatot és könnyítsetek a Sátán által gyerekeitekre halmozott súlyos nyomáson. A gyermekek nem tudják ezt maguktól megtenni, de a szülők sokat tehetnek értük. Buzgó imával és életerős hittel nagy győzelmeket fogtok aratni. Némely szülő nem eszmél rá a felelősségére, és elhanyagolja gyermekei vallásos oktatását. Reggel a keresztény első gondolatai irányuljanak Istenre. Világi munkának és önérdeknek másodlagos helyet kell megelégednie. Tanítsuk gyermekeinket, hogy tiszteljék, s nagyra becsülik az áhítat óráját. Mielőtt munkába mennek, az egész családot hívják össze, az apa távollétében az anya esedezzék

buzgón Istenhez, hogy tartsa meg őket a nap folyamán. Forduljatok hozzá alázatosan, gyöngédséggel telten, a benneteket s gyermekeiteket fenyegető kísértések és veszélyek tudatában; hitetekkel kössétek őket az oltárra, könyörögve, hogy az Úr viselje gondjukat. Az így Istennek szentelt gyermekeket szolgáló angyalok őrzik. A keresztény szülők kötelessége este és reggel is, hogy buzgó ima és kitartó hit segítségével védősáncot vonjanak gyermekeik köré. Tanítsák őket türelmesen, szeretettel és fáradhatatlanul, hogy éljenek Isten tetszése szerint. {1T 397.2}

A szülők türelmetlensége türelmetlenséget vált ki a gyermekekből is. A szülőkből felszínre törő indulatosság indulatossá teszi a gyermekeket, és felkavarja természetük ördögi oldalait. Némely szülő szigorúan, türelmetlenül és gyakran haragosan fenyíti gyermekeit. Az ilyen fenyítésnek nem lesz jó eredménye. Egy helytelenség kiigazítása közben kettőt hoznak létre. A szüntelen akadékoskodás és verés megkeményíti a gyermekeket, és elfordítja őket a szülőktől. A szülők először tanuljanak meg uralkodni magukon, akkor eredményesebben irányíthatják gyermekeiket. Valahányszor elvesztik önuralmukat, és türelmetlenül szólnak vagy tesznek, nem csupán kicsinyeik, de Isten ellen is vétkeznek. Először érvekké győzzék meg gyermekeiket. Világosan mutassanak rá helytelenségeikre, és vessék gondolataikba, hogy nemcsak szüleik, hanem Isten ellen is vétkeztek. Lecsillapított indulatokkal, gyermekeid iránti szánakozással és sajnálattal teli szívvel, imádkozz velük, mielőtt pirongatnád őket. Így fedded nem gyűlöltet meg gyermekeiddel, hanem szeretetet ébreszt bennük. Látni fogják, hogy nem azért bünteted őket, mert kényelmetlenséget okoztak, vagy, mert bosszúságodat akarod kitölteni rajtuk, hanem kötelességérzetből, az ő javukra, hogy ne engedd bűnben felnőni őket. {1T 398.1}

Némely szülő elmulasztotta, hogy vallásos nevelést adjon gyermekeinek, és iskolai nevelésüket is elhanyagolták. Egyiket sem szabadna mellőzni. A gyermekek gondolkodása élénk, s ha nem végeznek testi munkát vagy tanulnak, rossz hatásoknak lesznek kitéve. Bűn, ha a szülők tudatlanságban hagyják felnőni gyermekeiket. Lássák el őket hasznos, érdekes könyvekkel és tanítsák meg őket dolgozni. Néhány órát szánjanak testi munkára, néhányat pedig tanulásra és olvasásra. A szülők igyekezzenek szárnyalóvá tenni gyermekeik gondolkodását, és fejleszteni értelmi képességeiket. Általában a magára hagyott, műveletlen értelem közönséges, érzéki és romlott lesz. Sátán kihasználja a lehetőséget, és ő igazgatja a tétlen elméket. {1T 398.2}

Szülők! Angyal jegyez le minden, gyermekeiteknek mondott, türelmetlen, akadékoskodó szót. Ha nem helyesen nevelitek őket, ha nem mutattok rá a bűn igen vétkes voltára, s a bűnös út végső következményére, ezt hibátokul jegyzik fel. Összes tetteitek feljegyzésre kerül, akár jó, akár rossz. {1T 399.1}

A szülők nem lehetnek elég eredményesek gyermekeik igazgatásában, amíg nem uralkodnak magukon tökéletesen. Először tanulják meg magukat megfékezni, uralkodni szavaikon, de arckifejezésükön is. Ne engedjék meg maguknak, hogy hangjuk haragtól, vagy dühkitöréstől legyen zaklatott vagy izgatott. Akkor majd áldásosan hatnak gyermekeikre. A gyermekek helyesen szeretnének viselkedni, elhatározzák, hogy engedelmesek és szeretetteljesek lesznek szüleik vagy nevelőik iránt, csak hogy segítségünkre és bátorításunkra van szükségük. Elhatározhatják magukat a jóra, de ha elveiket nem erősíti meg a vallás, ha nem hat rájuk Isten újjáélesztő kegyelme, nem fogják megütni a mértéket. {1T 399.2}

A szülők kettőzzék meg a gyermekeik megmentése érdekében kifejtett igyekezetüket. Tanítsák őket hűségesen, ne hagyják őket magukra, hogy maguk nevelkedjenek, ahogy tudnak. Ne tőrjék el, hogy a fiatalok egyaránt tanuljanak jót és gonoszt, azt gondolva, hogy majd később, a jó kerekedik felül, a gonosz pedig lemállik róluk. Ám a gonoszság gyorsabban nő, mint a jóság. Lehet, hogy a felvett rossz évek múlva lekopik róluk, de ki meri ezt kockáztatni. Időtök rövid. Könnyebb és sokkal biztonságosabb tiszta és jó magot vetni szívükbe, mint később kitépni a gyomot. A szülők kötelessége őrködni, nehogy a környezet hatásai kárt tegyenek gyermekeikben. Kötelességük megválogatni a gyermekek barátait, és nem tőrni el, hogy ők válasszanak. Ki törődjék ezzel, ha nem a szülő? Ki más viselné szívén a gyermekek javát, ha nem ti? Élhet-e másokban a szülők szüntelen gondoskodása és mély szeretete? {1T 399.3}

Lehet, hogy a szombattartó gyerekek türelmetlenek lesznek a korlátozás miatt, és azt gondolhatják, hogy szüleik túl szigorúak. Ellenséges érzések is támadhatnak bennük, s elégedetlenség azok ellen, aki jelen, jövő és örök javukért fáradoznak. De ha Isten néhány évig megóvja életüket, áldani fogják szüleiket, amiért

szigorúan vették őket, és hűségesen örködtek felettük tapasztalatlan éveik alatt. A szülők magyarázzák meg, egyszerűsítsék le a megváltás tervét gyermekeiknek, hogy zsenge eszük felfoghassa. A nyolc, tíz és tizenkét éves gyerekek elég érettek ahhoz, hogy beszélj nekik a személyes vallásosságról. Ne neveld gyermekeidet arra, hogy majd valamikor később, amikor elég idősek, megbánhatják a bűneiket és hihetnek az igazságban. Ha helyesen tanítjátok őket, igen fiatalon helyes nézetük lehet bűnös állapotukról, és arról, hogy Krisztus által az üdvösség útját járhatják. Lelkészeink általában nem törődnek a gyermekek üdvösségével, és közel sem foglalkoznak velük annyit személyesen, mint kellene. {1T 400.1}

A gyermekeinket körülvevő gonosz légkör csaknem ellenállhatatlan. Megrontja gondolkodásukat, és kárhozatra vezeti őket. A fiatalok esze természetből fogva bolondságon jár. Korán, mielőtt jellemük kialakulna, s értelmük megérne, káros hatású társaságot kedvelnek. Némelyek, szüleik kívánságai és kérései ellenére a másik nemhez vonzódnak, megszegik az ötödik parancsolatot, mert nem tartják tiszteletben szüleik kívánságát. A szülők kötelessége örködni gyermekeik járása-kelése fölött. Intsék őket és sorakoztassák fel az érveket előttük, melyek a családhoz fűzi őket, és ez beláttatja velük, hogy a szülők szívükön viselik sorsukat. Tegyék a családi kört kellemessé és vonzóvá. {1T 400.2}

Apák és anyák! Szóljatok gyermekeitekhez szeretetteljesen. Ne feledjétek érzékenységeteket, azt, hogy mily nehezen viselik el a hibáztatást. Gondolkozzatok, s rá fogtok jönni, hogy gyermekeitek olyanok, mint ti magatok. Amit ti nem szerettek, velük se tegyétek. Ha ki nem állhatjátok a zsémbelést és kárhozatast, gyermekeitek sem szeretik azt. Gyöngébbek, mint ti vagytok, nem bírnak el annyit, mint ti. Kellemes, nyájas szavatok legyen mindenkor házatok napsugara. Az önuralom, a gondosság, a lelkiismeretesség százszorosan megtermi gyümölcsét. A szülőknek nincs joguk zsörtölődéssel, s apró hibákért szigorú megrovással gyászba borítani a gyerekek boldogságát. Ami igazán helytelen és bűnös, azt pontosan olyan bűnösnek mondjátok, mint amilyen. Kövessetek szilárd, határozott utat, hogy meggátoljátok a rossz cselekedetek megismétlődését. Tárjátok gyermekeitek elé a hibákat, mégse hagyjuk őket csüggesztő gondolatokban, hanem bátorítsuk őket, hogy meg tudnak javulni, és ki tudják vívni bizalmatokat és helyesléseteket. {1T 401.1}

Némely szülő hibát követ el, mert túl nagy szabadságot enged meg gyermekeinek. Néha annyira bíznak bennük, hogy nem látják hibáikat Nem helyes messzire engednünk – költségesen – gyermekeinket, csak ha szülő vagy gyám kíséri el őket, mert ez rossz hatással van rájuk. Beképzettek lesznek, és azt gondolják, hogy előjogaik vannak, s ha nem kapják meg azokat, azt hiszik, hogy rosszul bánnak velük. Emlegetik a gyerekeket, akik szabadon járnak-kelnek, sok az előjogukat, míg nekik csak kevés jut. {1T 401.2}

Az anya, attól félve, hogy a gyermekek igazságtalannak tartják, eleget tesz kívánságaiknak, ami végül is súlyos kárt okoz bennük. Fiatal vendégek, akiken nincs rajta a szülők örködő szeme, hogy észrevegye és helyesbítse hibáikat, gyakran olyan benyomásokat szednek össze, melyek kiküszöbölése hónapokig tarthat. Olyan esetekre hívták fel figyelmemet, ahol a gyermekek jók és engedelmesek voltak. Egyes családokban a szülők teljesen megbíztak bennük, s hagyták, hogy gyermekeik messzire ellátogassanak barátaikhoz. Ettől kezdve a gyermekek viselkedése és jelleme teljesen megváltozott. Azelőtt elégedettek és boldogok voltak otthon, és nem vágyódtak más fiatalok társasága után. Mikor a látogatás után hazamentek szüleikhez, a korlátozások igazságtalannak látszottak, a szülői ház pedig börtönnel. A szülők ily balga tettei határozzák meg gyermekeik jellemét. {1T 402.1}

Az ilyen látogatások alkalmával némely fiatal olyan barátságot köt – amely végül károsnak bizonyul. Szülők, ha tudjátok, tartsátok magatok mellett gyermekeiteket a legmélyebb féltő gondoskodással, és örködjétek felettük. Mikor hagyjátok, hogy a távolba utazzanak látogatóba, azt képzelik, elég idősek ahhoz, hogy vigyázzanak magukra, és egyedül döntsenek. Mikor a fiatalok így magukra maradnak, beszélgetésük gyakran nem kifinomult és emelkedett, és olyan témákról sem folyik, amely jobban megkedveltetné velük a vallásosságot. Minél többet hagyjátok őket látogatóba járni, annál többször szeretnének látogatóba járni, s annál kevésbé lesz vonzó szemükben a családi körük. {1T 402.2}

Gyermekek! Isten jónak látta, hogy szüleitek gondjaira bízson, hogy tanítsanak és fegyelmezzenek benneteket, így kivegyék részüket jellemetek menny számára alakításából. Mégis rajtatok múlik, vajon jó keresztény jellemet fejlesztettek-e azzal, hogy a lehető legjobban felhasználjátok az előnyöket, amelyekben istenfélő, megbízható, imádkozó szüleitek révén részetek van. Annak ellenére, hogy aggódnak és hitelt érdemlően

nevelnek, egyedül nem tudnak megmenteni titeket. Rátok is kötelesség vár. Minden gyermeknek művelnie kell a maga jellemét. Hívó szülők! Felelősségteljes munka vár rátok: irányítsátok gyermekeitek lábát, még vallásos életükben is. Amikor igazán szeretik Istent, áldani és tisztelni fognak gondoskodásotokért, hűségetekért. {1T 402.3}

Az a divat uralkodik a világban, hogy hagyják a fiatalokat, hadd kövessék gondolataik nevetlen fordulatát. Ha a fiatalok nagyon féktelenek, a szülők rámondják, hogy idővel lecsillapodnak és, majd ha elérik tizenhatodik vagy tizennyolcadik életévüket, gondolkodásuk megéri, maguk mögött hagyják rossz szokásaikat, és végül hasznavehető férfiak és nők lesznek belőlük. Óriási tévedés! Évekig megengedik az ellenségnek, hogy bevesse szívük kertjét. Eltűrik, hogy a rossz elvek növekedjenek, és sok esetben bármennyit is bajlódnak a talajjal, semmire sem mennek. Sátán kitanult, szívós munkás, szörnyű ellenség. Valahányszor meggondolatlan szó hangzik el, mely kárt tesz a fiatalokban, akár bókok, akár olyasmi, ami kevésbé iszonyúnak tűntet fel valamely bűnt, Sátán kihasználja, ápolja a rossz magot, hogy gyökeret eresszen, és bőséges aratást hozzon. Némely szülő nem törődik vele, ha gyermekei rossz szokásokat vesznek fel, melynek nyomai egész életükben megmaradnak. Ez a bűn a szülőket terheli. Ezek a gyermekek kereszténynek vallják magukat, de a kegyelem különleges munkája, és alapos újjáalakulás nélkül korábbi szokásaik végighúzódnak egész életükön, s épp azt a jellemet hozzák napvilágra, amelynek kialakítását a szülők megengedték, megtűrték. {1T 403.1}

A hitvalló keresztények közt általában olyan alacsony az istenfélelem színvonala, hogy akik őszintén kívánják követni Krisztust, sokkal nehezebbnek és próbára tevőbbnek találják, mint máskülönben lenne. A világius hitvallók hatása súlyos kárt tesz a fiatalokban. A hitvalló, állítólagos keresztények többsége eltörölte a megkülönböztető vonalat a keresztények és a világ közt. S noha azt mondják, hogy Krisztusért, mégis a világért élnek. Hitük alig fékezi bűnös élvezeteiket. Állítják, hogy a világosság gyermekei, mégis sötétben járnak. Az éjszaka és sötétség gyermekei ők. Aki a sötétben jár, nem szeretheti Istent, és nem törekedhetik őszintén az Úr dicsőségére. Nem felvilágosultak, hogy felismerjék a mennyei dolgok kitűnőségét, ezért szeretni sem tudják. Kereszténynek vallják magukat, mert ezt általában tiszteletreméltónak tartják, s nincs keresztjük, amit viselniük kellene. Gyakran önző okok vezetik őket. Némely efféle hitvalló be tud menni a bálterembe, és részt tud venni annak valamennyi élvezetében. Mások nem tudnak ennyire menni, mégis részt vesznek szórakozást célzó társas összejöveteleken, kirándulásokon és kiállításokon. E hitvalló keresztényeken a legélesebb szem sem fedezne fel egyetlen keresztény vonást. Megjelenésükben nem látsz különbséget köztük és a legádázabb hitetlen közt. A hitvalló keresztény, a kicsapongó, a vallás nyílt gúnyolója, a nyíltan pogány, egyetlen csoportként elegyednek össze. Isten egyazon lelkületűnek és viselkedésűnek tekinti valamennyit. {1T 403.2}

A keresztény hitvallás a megfelelő hit és cselekedetek nélkül mit sem ér. Senki nem szolgálhat két úrnak. Az ördög gyermekei urukat szolgálják, neki adják át magukat, hogy engedelmesen szolgálják őt. Az ördög, s nem Isten szolgálja ők, míg meg nem tagadják az ördögöt s minden tettét. Nem lehet ártalmatlan a mennyei király szolgálóira, ha azokba az élvezetekbe és szórakozásokba merülnek, melyekkel Sátán szolgálja töltik idejüket, ha mégannyiszor el is ismételik, hogy ezek a szórakozások ártalmatlanok. Isten szent és megszentelő igazságokat közölt, hogy elválassa népét az istentelenekektől, és magának tisztítsa meg őket. A hetediknapis adventisták éljenek hitük szerint. Akik engedelmeskednek a tízparancsolatnak, azok egészen más szemszögből ítélik meg a világ állapotát és a vallásos dolgokat, mint azok a hitvallók, akik az élvezetek szerelmesei, akik elkerülik a keresztet és megszegik a negyedik parancsolatot. A társadalom jelen állapota mellett nem könnyű a szülőknek magzaboláznai gyermekeiket, és a Biblia helytálló szabályai szerint tanítani őket. A vallás hitvallói oly messze távoztak Isten szavától, hogy amikor népe visszatér szent ígéjéhez, és annak utasításai szerint igyekszik nevelni gyermekeit, s akár Ábrahám, megparancsolják házuk népének maguk után, a szegény, rossz behatással körülvevett gyermekek azt hiszik, hogy szüleik túl sokat várnak el tőlük, és túl óvatosak barátaik megválasztásában. Természetesen követni kívánják a világius, élveztetszerető hitvallók példáját. {1T 404.1}

Manapság alig ismert a Krisztus nevéért való üldözés vagy szidalmazás. Nagyon kevés önmegtagadás és áldozathozatal kell ahhoz, hogy valaki magára vegye az istenfélelem látszatát, és hogy neve ott szerepeljen a gyülekezet névsorán. Viszont úgy élünk, hogy viselkedésünk Istennek tetsző legyen, és nevünk ott szerepeljen az Úr életkönyvében, ahhoz virrasztás és ima, önmegtagadás és áldozathozatal kell. A hitvalló keresztények csak akkor példaképei a fiataloknak, ha Krisztust követik. A valódi istenfélelem félreismerhetetlen gyümölcsei az igaz tettek. Az egész föld bírāja mindenkinek, tettei szerint fog megfizetni. A

Krisztust követő fiatalokra küzdelem vár. Naponta fel kell venniük keresztjüket – ki kell jönniük a világból, el kell válniuk tőlük, és Krisztus életét kell követniük, élniük. {1T 405.1}

***** {1T 405}